

Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének első mondatát, hogy annak hatálya az olyan frissen készített ételek árusítására is kiterjed, amelyeket a vásárló az étkezésre szolgáló berendezési tárgyakat, mint például pultokat, állópultokat vagy hasonlókat igénybe véve helyben elfogyaszt, és nem visz magával?

(¹) HL L. 145., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2009. december 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG kontra Finanzamt Detmold

(C-502/09. sz. ügy)

(2010/C 63/37)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Alperes: Finanzamt Detmold

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) H. mellékletének 1. kategóriája szerinti „élelmiszerek” fogalmát, hogy az csak a jellemzően az élelmiszer-kereskedelemben árusított „elvitelre szánt” ételeket öleli fel, vagy az magában foglalja a főzés, sütés révén vagy más módon azonnali fogyasztásra készített ételeket is?
2. Ha a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv H. mellékletének 1. kategóriája szerinti „emberi fogyasztásra szolgáló élelmiszerek” fogalom az azonnali fogyasztásra szánt ételeket is felöleli:

Szolgáltatási elemként kell-e figyelembe venni az ételek elkészítésének folyamatát annak eldöntése céljából, hogy valamely rendezvényszervező vállalkozás egységet képező tevékenységét (fogyasztásra kész ételek átadása, szállítása és

adott esetben evőeszközök és edények és/vagy állóasztalok rendelkezésre bocsátása, valamint a használatba adott tárgyak elszállítása) élelmiszerek adókedvezmény alá tartozó értékesítésének (ezen irányelv H. mellékletének 1. kategóriája) vagy adókedvezmény alá nem tartozó szolgáltatásnyújtásnak (ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése) kell-e minősíteni?

3. A 2. kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Összeegyeztethető-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével és 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkének 1. pontjával, ha a rendezvényszervező vállalkozás egységet képező tevékenységének termékértékesítésként vagy meghatározott típusú szolgáltatásnyújtásként történő minősítése során — általánosítva — kizárólag a szolgáltatásnyújtási jelleggel rendelkező elemeknek (kettő vagy több) a termékértékesítési elemekhez viszonyított számát veszik alapul, vagy a szolgáltatásnyújtási jelleggel rendelkező elemeket azok számától függetlenül szükség szerint súlyozni kell, és ha igen, milyen ismérvek alapján?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) a T-263/07. sz., Észtország kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2009. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-505/09. P. sz. ügy)

(2010/C 63/38)

Az eljárás nyelve: észt

Felek

Fellebbező: az Európai Bizottság (képviselők: E. Kružiková, E. White és E. Randvere)

A többi fél az eljárásban: Észt Köztársaság, Litván Köztársaság, Szlovák Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- A Bíróság az Észt Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező álláspontja szerint az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (a továbbiakban: Elsőfokú Bíróság) ítéletét az alábbi okok miatt kell hatályon kívül helyezni:

1. Az Elsőfokú Bíróság megsértette az Európai Bíróság alapokmányának 21. cikkét és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontját, amikor (a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően Észtország által bejelentett, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei nemzeti kiosztási tervére vonatkozó) 2007. május 4-i bizottsági határozat 1. cikkének (3) és (4) bekezdésére, 2. cikkének (3) és (4) bekezdésére, valamint 3. cikkének (2) és (3) bekezdésére vonatkozó megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatónak minősítette. Az Elsőfokú Bíróság tévesen ítélte a határozatra vonatkozó keresetet egészében elfogadhatónak, annak ellenére, hogy a felperes csak az 1. cikk (1) és (2) bekezdése, a 2. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 3. cikk (1) bekezdése tekintetében hozott fel megsemmisítési okokat.
2. Az Elsőfokú Bíróság hibát követett el az irányelv 9. cikkének (1) és (3) bekezdése vonatkozásában, amennyiben a Bizottság ellenőrzési hatásköre terjedelmének, és e hatáskör az irányelv 9. cikke (3) bekezdése szerinti gyakorlásának megállapítása során tévesen értelmezte az egyenlő bánásmód általános elvét és az irányelv célját. A kiosztási tervek nem az irányelvek átültetése végett tett hagyományos intézkedések, amelyeket *a posteriori* ítélnék meg. Annak elfogadásával, hogy minden tagállam a saját, ellenőrizetlen adatait használja fel, fennáll a tagállamokkal szembeni egyenlőtlen bánásmód veszélye. Az irányelv céljai azonban csak akkor érhetőek el, ha a kibocsátási egységek iránti kereslet nagyobb a kínálatnál. Különbséget kell tenni a kiosztható kibocsátási egységek összmenyiségének felső határa és a kiosztható kibocsátási egységek összmenyisége között.
3. Az Elsőfokú Bíróság helytelenül értelmezte a gondos ügyintézés elvének alkalmazási körét. A kiosztási terv elkészítése tagállami feladat volt, és a Bizottság hatásköre nem arra irányult, hogy annak hézagait betöltse, hanem arra, hogy eldöntse, a kiosztási terv az irányelvvvel összeegyeztethető-e.
4. Az Elsőfokú Bíróság a bizottsági határozat előírásait jogilag hibásan ítélte meg, amikor úgy vélte, hogy az 1. cikk (1) és (2) bekezdése, a 2. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 3. cikk (1) bekezdése nem választható külön a bizottsági határozat többi előírásától, és a határozatot egészében semmisítette meg. Valójában nem létezik ilyen elválaszt-hatatlan, mivel a bizottsági határozat szerkezetéből és indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a 2. cikk minden egyes bekezdése az 1. cikk megfelelő bekezdésétől elválaszt-hatatlan, nem pedig 2. cikk többi bekezdésétől. Ugyanez vonatkozik az 1. cikk bekezdéseire is.

⁽¹⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága (hetedik tanács) T-385/05. sz., Transnautica — Transportes e Navegação SA kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítélete ellen a Portugál Köztársaság által 2009. december 7-én benyújtott fellebbezés

(C-506/09. P. sz. ügy)

(2010/C 63/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Transnautica — Transportes e Navegação SA, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- adjon helyt a portugál hatóságok azon kérelmének, amelyben az ítélet végrehajtásának a Bíróság ítélethirdetéséig történő felfüggesztését kérik, mivel a harmadik személyek által indított jogorvoslati eljárásokban nemcsak a jogkérdéseket, hanem a ténykérdéseket is vizsgálni kell;
- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-385/05. sz., Transnautica — Transportes e Navegação SA kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítéletét, amellyel e bíróság megsemmisítette a Transnautica vámtartozás visszafizetése és elengedése iránti kérelmét elutasító 2005. július 6-i REM 05/2004 bizottsági határozatot;
- a Transnautica — Transportes e Navegação SA-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság hibát követett el, amikor megállapította, hogy a portugál hatóságok a szóban forgó árutovábbítási ügyletek esetében alkalmazott összközösségi meghatározása és nyomon követése során hibáztak.